

Til § 35.

Under normale forhold forudsættes CF-kolonnerne kasererede. Under krigsmæssige forhold må man imidlertid regne med muligheden af, at korpset ligesom hærens styrker af taktiske hensyn må indkvarteres uden for kasernerne. Men også under øvelser i fredstid vil der være behov for at kunne foretage privat indkvartering ligesom under hærens efterårsøvelser. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at bestemmelserne om ekstraordinær indkvartering i kapitel 2 i lov nr. 91 af 29. marts 1924 om indkvartering, jfr. lov nr. 475 af 22. december 1939, gives tilsvarende anvendelse for så vidt angår civilforsvarsstyrker.

Det er foreslået, at indenrigsministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om, hvilke ekstraordinære indkvarteringsydelser der kan kræves, om godtgørelsen for disse samt om fremgangsmåden ved deres tilvejebringelse, jfr. for hærens vedkommende indkvarteringslovens § 32.

Til § 36.

De foreslåede bestemmelser om den mellemkommunale bistandsordning svarer til § 3, stk. 1, 2. og 3. pkt., i lovbekendtgørelse nr. 405 af 24. juli 1940, i henhold til hvilken indenrigsministeriet har udsendt bekendtgørelse nr. 541 af 15. december 1941.

Da denne ordning selv efter de foreslåede hovedprincipper for ydelse af hjælp kan få betydning i visse tilfælde, er det anset for rigtigst at opretholde den hidtidige hjemmel for en sådan bistandsordning.

Til § 37.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer i hovedsagen til § 3, stk. 1, 1. pkt., i lovbekendtgørelse nr. 405 af 24. juli 1940 og § 7, stk. 2, 1. led, i lov nr. 180 af 29. april 1938 og må efter erfaringerne under krigen betragtes som en uundværlig ordensregel.

Reglen i stk. 2 er ny, men svarer til brandlovgivningens bestemmelser om pligt for enhver til at yde hjælp i ildebrandstilfælde.

Bestemmelserne i stk. 3 svarer i hovedsagen til § 6, 2. og 3. punktum i lov nr. 180 af 29. april 1938. Efter disse bestemmelser var borgerne dog pligtige uden vederlag at stille deres boliger og lokaler til rådighed for de evakuerede. Man har imidlertid ikke anset det for rimeligt at kræve vederlagsfri afgivelse, og dette blev iøvrigt heller ikke praktiseret under krigen, idet indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 136

af 3. april 1944 hjemlede en godtgørelse til kvarterværtten for afgivelse af lokaler og for eventuel bespisning. Det er derfor foreslået, at indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for betalingen af disse ydelser. Da der ikke her er tale om ekspropriation, men om en almindelig begrænsning i ejendomsretten, er der ingen pligt til ydelse af fuld erstatning, men godtgørelsen kan — således som i § 6 i nævnte bekendtgørelse af 3. april 1944 — fastsættes som en billighedsgodtgørelse efter generelle takster.

Til § 38.

Bestemmelsen svarer til § 7, stk. 2, 2. led, i lov nr. 180 af 29. april 1938 samt delvis til §§ 1 og 6 i indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 279 af 31. august 1939.

Til § 39.

Bestemmelsen afløser § 11 i lov nr. 180 af 29. april 1938 vedrørende godkendelse af gasmasker og andet luftbeskyttelsesmateriel, men åbner ved sin ændrede formulering mulighed for en smidigere administration, end denne bestemmelse tillod.

Til § 40.

Bestemmelsen svarer til § 12, stk. 1 og 2, i lov nr. 180 af 29. april 1938 og foreslås bibeholdt som grundlag for en fortsættelse af de aftaler, indenrigsministeriet har indgået med Dansk Luftværnsforening om bistand fra foreningen og fra Danske Kvinders Beredskab til løsning af særlige opgaver inden for civilforsvaret.

Til § 41.

Bestemmelse om forbud mod efterligning af luftværnets signaler, kendetegn m. v. er indeholdt i § 13, stk. 1, i lov nr. 180 af 29. april 1938. Den foreslåede bestemmelse vil omfatte bl. a. civilforsvarets sirenesignaler, udrykningssignaler, afmærkning af hjælpestationer, beskyttelsesrum o. lign.

Til § 42—44.

Straffebestemmelsen svarer i det væsentlige til de hidtil gældende regler, jfr. § 7 i lov nr. 336 af 25. juni 1940 og § 3 i lov nr. 137 af 31. marts 1941 samt § 13, stk. 2, i lov nr. 180 af 29. april 1938 og § 8 i lov nr. 405 af 24. juli 1940. Straffebestemmelserne er af systematiske grunde affattet lidt afvigende fra udvalgets forslag, i hvilket straffebestemmelserne var optaget i § 14 (12), § 15 (13) og § 44.